

Evanghelia zilei de sâmbătă: Rugăciunea creștinului, rugăciunea inimii

Comentariu la Evanghelia de sâmbătă din a treia săptămână a Postului Mare. „Dumnezeule, îndură-te de mine păcătosul!”. Publicanul ne învață că Dumnezeu nu caută elocvența sau meritele noastre. El își revarsă mila asupra celui cu inimă simplă și smerită.

Evangelie (Lc 18,9-14)

A mai spus această parabolă unora care se credeau drepti și-i disprețuiau pe alții:

„Doi oameni au urcat la templu ca să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș.

Fariseul, stând în picioare, se ruga în sine astfel: «Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: hrăpăreți, nedrepti, adulteri, sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din ceea ce câștig».

Vameșul, în schimb, stând departe, nici măcar nu îndrăznea să-și ridice ochii spre cer. își bătea pieptul zicând: «Dumnezeule, îndură-te de mine păcătosul!»

Vă spun că a coborât la casa lui îndreptățit mai degrabă acesta decât celălalt; căci oricine se înalță pe sine va fi umilit, iar cel care se umilește va fi înălțat”.

Comentariu la Evanghelie

Doi oameni urcă la templu ca să se roage.

Primul pare că I se roagă lui Dumnezeu, iar rugăciunea sa vrea să fie o mulțumire adresată Lui, dar, în realitate, nu este altceva decât o enumerare a propriilor merite. Se privește pe sine, se roagă sieși.

Chiar și aflându-se în templu, nu simte nevoia să se prosterneze în fața maiestății lui Dumnezeu. Stă în picioare, sigur pe sine.

Încapsulat în propria autosuficiență, îi disprețuiește pe toți cei care nu sunt ca el.

Este incapabil să se roage din inimă, să-și cerceteze gândurile și sentimentele și să-L lase pe

Dumnezeu să îndepărteze din el
toată mândria și ipocrizia.

În schimb, vameșul vine înaintea lui
Dumnezeu cu un spirit smerit și căit.

Rugăciunea lui este scurtă:

„Dumnezeule, ai milă de mine, căci
sunt un păcătos!”. Nimic mai mult.

Dacă fariseul nu cerea nimic pentru
că se considera deja împlinit,
vameșul nu poate decât să implore
mila lui Dumnezeu.

Caută tăcerea și intimitatea, acolo
unde poate să-L întâlnească pe
Dumnezeu.

Venind cu mâinile goale, cu inima
descoperită și recunoscându-se
păcătos, el ne arată condiția esențială
pentru a primi iertarea Domnului.

Astfel, drumul rugăciunii este
drumul către inima noastră, locul

unde Dumnezeu ne întâlnește și ne vorbește.

Luis Cruz // Photo: Umit Bulut - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-
rugaciunea-crestinului-rugaciunea-
inimii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-rugaciunea-crestinului-rugaciunea-inimii/) (25.03.2025)